



## ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00  
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032  
E-mail: info@dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

### ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри

місто Київ

16 травня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах другого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013 – 2014 роках, Державного бюро розслідувань Балицький М.С., розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 62023100120000796 від 13.10.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276 – 279 КПК України, -

### ПОВІДОМИВ:

**Кусюку Сергію Миколайовичу,  
01 грудня 1966 р. н., уродженцю  
с. Мала Мочулка Вінницької обл.,  
громадянину України, остання  
відома адреса проживання:  
м. Київ, вул. Урлівська, 11/44,  
кв. 347,**

про зміну раніше повідомленої підозри у перевищенні влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих йому прав та повноважень, що супроводжувалось насильством, погрозою застосування насильства, болісними і такими, що ображають особисту гідність потерпілих, діями, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 365 КК України (в редакції Закону України від 07.04.2011).

Так, **Кусюк С.М.**, будучи призначений наказом від 20.06.2013 № 456 о/с ГУМВС України в м. Києві на посаду командира полку міліції особливого призначення «Беркут» при ГУ МВС України в м. Києві (далі – ПМОП «Беркут»), та маючи спеціальне звання – «полковник міліції», присвоєне наказом МВС України від 24.07.2012 № 618 о/с, згідно зі статтею 2 Закону

України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993, будучи працівником правоохоронного органу, на якого відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України від 28.06.1996, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990 покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і законами України, та являючись представником влади і службовою особою, обгрунтовано підозрюється у вчиненні 25.11.2013 вказаних кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності, за таких обставин.

Статтею 2 Конституції України передбачено, що усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.

Згідно зі статтями 3, 19 Конституції України від 28.06.1996 людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно зі ст. 29 Конституції України кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність. Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

Відповідно до ст. 39 Конституції України, громадяни мають право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування. Обмеження щодо реалізації цього права може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку – з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Стаття 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод гарантує основоположне право на свободу та недоторканність, яке є найважливішим у демократичному суспільстві. Кожен має право на свободу та особисту недоторканність. Нікого не може бути позбавлено свободи, крім виключних випадків і процедури встановленої законом та передбачених пунктом 1 статті 5 Конвенції (законний арешт і затримання особи).

Відповідно до статей 1 – 5, 10 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990 міліція в Україні – державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, забезпечує особисту безпеку громадян, захищає їх права і свободи, законні інтереси, охороняє і забезпечує громадський порядок, запобігає правопорушенням та припиняє їх, діє на

принципах законності, гуманізму, поваги до особи, соціальної справедливості, неупередженості, у точній відповідності з законом. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції.

Згідно із ст. 12 вказаного Закону міліція має право застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю у випадках і в порядку, передбачених цим Законом. Про застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, а також про будь-які ушкодження, які спричинені особі внаслідок застосування працівником міліції заходів фізичного впливу, спеціальних засобів, вогнепальної зброї, працівник міліції негайно та письмово доводить до відома безпосереднього начальника для сповіщення прокуророві.

Положеннями ст. 13 Закону «Про міліцію» передбачено, що працівники міліції мають право застосовувати заходи фізичного впливу, у тому числі прийоми рукопашного бою, лише для припинення правопорушень, подолання протидії законним вимогам міліції, яка здійснюється із застосуванням сили щодо працівників міліції або інших осіб, якщо інші способи були застосовані та не забезпечили виконання покладених на міліцію обов'язків.

Крім того, відповідно до статті 14 Закону працівники міліції мають право застосовувати наручники, гумові кийки, засоби зв'язування, сльозоточиві речовини, світлозвукові пристрої відволікаючої дії, пристрої виключно для відкриття приміщень і примусової зупинки транспорту, для захисту громадян і самозахисту від нападу та інших дій, що створюють загрозу їх життю або здоров'ю, припинення масових безпорядків і групових порушень громадського порядку.

Застосуванню сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї повинно передувати попередження про намір їх використання, якщо дозволяють обставини. Без попередження фізична сила, спеціальні засоби і зброя можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції.

У разі неможливості уникнути застосування сили вона не повинна перевищувати міри, необхідної для виконання покладених на міліцію обов'язків, і має зводитись до мінімуму можливості завдання шкоди здоров'ю правопорушників та інших громадян. При завданні шкоди міліція забезпечує надання необхідної допомоги потерпілим в найкоротший строк.

Перевищення повноважень щодо застосування сили, у тому числі спеціальних засобів і зброї, тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Згідно з вимогами ст. 20 вказаного вище Закону працівник міліції є представником державного органу виконавчої влади, при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосереднім і прямим начальникам. Ніхто не має права покласти на працівника міліції виконання обов'язків, не передбачених чинним законодавством. Втручання в діяльність міліції тягне за собою відповідальність за законом.

Відповідно до п. 6 Статуту патрульно-постової служби міліції України, затвердженого наказом Міністра внутрішніх справ України від 28.07.1994 № 404, патрульно-постова служба міліції включає: особовий склад служби охорони громадського порядку, територіальних і транспортних органів внутрішніх справ, підрозділів міліції особливого призначення «Беркут».

Згідно зі ст. ст. 4, 57 згаданого Статуту працівники міліції, які несуть патрульно-постову службу, повинні:

- мати високі моральні якості, необхідну професійну підготовку;
- бути дисциплінованими, пильними і чесними при виконанні службових обов'язків, діяти рішуче й наполегливо, стійко переносити всі труднощі зі службою, не шкодуючи своїх сил для виконання службових обов'язків;
- виконувати свої завдання у точній відповідності з законами;
- поважати гідність особи і ставитись до неї гуманно, захищати права людини незалежно від її соціального походження, расової та національної належності, громадянства, ставлення до релігії, статі, політичних та інших переконань;
- при звертанні до громадянина називати своє прізвище, звання та пред'являти на його вимогу службове посвідчення.

Відповідно до Положення про підрозділ міліції особливого призначення «Беркут», затвердженого наказом МВС України від 18 травня 2004 року № 529, цей підрозділ є високомобільним спеціальним підрозділом, створеним для забезпечення правопорядку під час проведення загальнодержавних, резонансних громадсько-політичних, спортивно-видовищних, культурно-масових, релігійних заходів, припинення групових порушень громадського порядку та масових заворушень, проведення спеціальних операцій із затримання озброєних злочинців, ліквідації аварій, стихійних лих, а також здійснення фізичної охорони службових осіб.

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України від 28.06.1996, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням. Свою діяльність здійснює в межах повноважень, відповідно до принципів законності, гуманізму, гласності, поваги прав людини.

Виконання службових обов'язків особовий склад підрозділу здійснює в спеціальному обмундируванні, екіпірованому знаками розрізнення та символікою «Беркут», яка є єдиною для всіх регіонів України.

На підрозділ, зокрема, покладається:

- охорона прав і законних інтересів громадян від злочинних посягань та інших антигромадських дій;
- забезпечення правопорядку під час проведення загальнодержавних, резонансних громадсько-політичних, спортивно-видовищних, культурно-масових, релігійних та спеціальних заходів;
- здійснення заходів щодо попередження, припинення та локалізації групових порушень громадського порядку, масових безпорядків, пов'язаних з цим інших протиправних дій, виявлення та затримання причетних до них осіб.

Підрозділ безпосередньо підпорядковується начальникам ГУМВС України в місті Києві, а організаційно-методичне забезпечення його роботи здійснюється тільки їх заступниками – начальниками міліції громадської безпеки.

Крім цього, вступаючи на службу до органів внутрішніх справ України, **Кусяк С.М.** склав Присягу і урочисто поклявся: «Завжди залишатися відданим народові України, суворо дотримуватися її Конституції та чинного законодавства, бути гуманним, чесним, сумлінним і дисциплінованим працівником, зберігати державну і службову таємницю. З високою відповідальністю виконувати свій службовий обов'язок, вимоги статутів і наказів, постійно вдосконалювати професійну майстерність та підвищувати рівень культури, всіляко сприяти зміцненню авторитету органів внутрішніх справ. Мужньо і рішуче, не шкодуючи своїх сил і життя, боротися із злочинністю, захищати від протиправних посягань життя, здоров'я, права й свободи громадян, державний устрій і громадський порядок». При наданні присяги заявив, що у разі її порушення, хай його покарають за всією суворістю закону.

Згідно з вимогами статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993, **Кусяк С.М.**, перебуваючи на посаді командира полку міліції особливого призначення «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, був працівником правоохоронного органу, на якого згідно із ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5 Закону України «Про міліцію» покладено обов'язки діяти лише в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і законами України.

Незважаючи на вимоги зазначених нормативно-правових актів, явно виходячи за межі владних повноважень, покладених на міліцію Конституцією України, Законом України «Про міліцію» та іншими нормативно-правовими актами, які **Кусяк С.М.** достовірно знав, однак використав владу та своє службове становище і надані чинним законодавством владні повноваження для вчинення кримінальних правопорушень.

Із 2006 року Україна почала вести переговори з відповідними структурами Європейського Союзу з наміром стати спочатку асоційованим членом цієї організації, а потім її повноправним учасником. Ці перемовини продовжувались вищим керівництвом держави впродовж кількох років.

Відповідно до досягнутих домовленостей Угода про асоціацію України з Європейським Союзом мала бути підписана 28.11.2013–29.11.2013 у м. Вільнюсі Литовської Республіки під час саміту глав країн-членів Європейського Союзу.

Однак восени 2013 року вищим керівництвом держави, з метою утримання влади, прийнято рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. На виконання цього рішення 21.11.2013 Кабінетом Міністрів України прийнято розпорядження № 905-р, яким було призупинено процес підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Починаючи з 22 листопада 2013 року в місті Києві на Майдані Незалежності розпочалися безстрокові збори, мітинги, вуличні походи і демонстрації громадян на підтримку європейського вектора зовнішньої політики України, а з часом, після неправомірного застосування до них працівниками правоохоронних органів фізичного насильства і спеціальних засобів, – також з вимогами щодо припинення свавілля правоохоронних органів та зміни чинної на той час влади.

Право громадян на свободу мирних зібрань в Україні гарантується та захищене державою, яка зобов'язана забезпечити його ефективну реалізацію. Реалізація права на мирні зібрання в Україні регулюється актами міжнародного та національного законодавства.

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, ратифікована Верховною Радою України згідно із Законом України від 17.07.1997 № 475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції», гарантує кожній особі, серед інших прав і свобод, право на свободу зібрань та об'єднання.

Відповідно до ст. 11 Конвенції кожен має право на свободу мирних зібрань та на свободу об'єднання з іншими, включаючи право створювати профспілки і вступати до них для захисту своїх інтересів.

Здійснення прав на свободу зібрань та об'єднання не підлягає ніяким обмеженням, за винятком тих, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Статтею 21 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 19.10.1973 № 2148-VIII, також визнається право на мирні збори. Згідно з положеннями вказаної статті користування цим правом не підлягає ніяким обмеженням, крім тих, які накладаються відповідно до закону і які є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах державної чи суспільної безпеки, громадського порядку, охорони здоров'я і моральності населення або захисту прав та свобод інших осіб.

У ст. 3 Конституції України зазначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Відповідно до ст. 15 Конституції України суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Статтею 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Відповідно до ст. 60 Конституції України ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази. За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність.

У ст. 64 Конституції України визначено, що конституційні права та свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

За ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

У той же час вищі посадові особи держави, бажаючи якнайдовше зберегти владні повноваження та припинити будь-які масові збори, мітинги, вуличні походи та демонстрації, оскільки такі масові заходи ставили під загрозу їх перебування при владі, вирішили вчинити протиправні дії стосовно їхніх активних учасників шляхом застосування фізичного насильства, зброї та спеціальних засобів до мітингувальників, їх затримання, застосування запобіжних заходів з метою тимчасової фізичної ізоляції та залякування у вказаний спосіб інших учасників заходів протесту, а також змусити відмовитись брати надалі в них участь.

Так, 25.11.2013 в першій половині дня учасниками акції протесту організовано мирну хода громадян у м. Києві по вул. Грушевського з метою проведення пікетування будівель Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України щодо відставки Уряду, лікування лідера опозиції Тимошенко Ю.В., яка в той час перебувала у місцях позбавлення волі, прийняття законодавства, спрямованого на європейську інтеграцію України.

Близько 09 год 30 хв громадяни у кількості близько 300 осіб розпочали мирну ходу з Європейської площі у напрямку будівлі Кабінету Міністрів України, у ході якої учасники акції протесту тримали державну символіку та висловлювали політичні гасла, не вчиняючи при цьому жодних протиправних дій.

Для спостереження за подіями, пов'язаними з проведенням мирної ходи громадян на вул. Грушевського у м. Києві поблизу приміщення Кабінету Міністрів України прибув Свиридовський О.А.

В цей час біля приміщення Кабінету Міністрів України (м. Київ, вул. Грушевського, 12/2) почались активні дії з боку міліціонерів спецпідрозділу «Беркут» стосовно учасників акції протесту. Працівники ПМОП «Беркут», перебуваючи у повному спорядженні, намагались відтіснити

учасників акції протесту, застосовуючи до останніх фізичне насильство та болісні дії.

При цьому Свиридовський О.А. будь-яких правопорушень не вчиняв, у сутичках між мітингувальниками та працівниками правоохоронних органів участі не приймав.

Того ж дня 25.11.2013, приблизно о 10 год 00 хв невстановлені досудовим розслідуванням міліціонери спецпідрозділу «Беркут» схопили за одяг Свиридовського О.А., який у цей час перебував на вул. Грушевського в м. Києві поблизу приміщення Кабінету Міністрів України та затягнули через шеренгу міліціонерів за паркан, де збили його з ніг, в результаті чого останній впав на землю.

В свою чергу командир ПМОП «Беркут» **Кусюк С.М.**, діючи умисно, перевищуючи владу та свої службові обов'язки, у порушення вимог ст. 29 Конституції України, ст. 5, п. 9, 10 ст. 11, ст. ст. 12-13 Закону України «Про міліцію», наніс Свиридовському О.А. декілька ударів ногою в область тулуба, після чого наказав підлеглим йому міліціонерам спецпідрозділу «Беркут» помістити Свиридовського О.А. до спецавтомобіля та доставити до Печерського РУ ГУ МВС України в м. Києві.

Внаслідок протиправних дій **Кусюка С.М.**, Свиридовському О.А. спричинені тілесні ушкодження у вигляді подовженої форми садна в проекції лівої реберної дуги по середнє-ключичній лінії та на передній черевній стінці зліва на рівні пупця, які відносяться до тілесних ушкоджень легкого ступеня.

У подальшому, Свиридовського О.А. невстановленими досудовим розслідуванням міліціонерами спецпідрозділу «Беркут» поміщено до спецавтомобіля та доставлено до Печерського РУ ГУ МВС України в м. Києві.

**Таким чином, Кусюк Сергій Миколайович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 365 КК України (в редакції Закону України від 07.04.2011), а саме у перевищенні влади та службових повноважень, тобто в умисному вчиненні працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих йому прав та повноважень, що супроводжувалось насильством, погрозою застосування насильства, болісними і такими, що ображають особисту гідність потерпілих, діями.**

Крім цього, командир ПМОП «Беркут» **Кусюк С.М.**, перебуваючи 25.01.2013 на вул. Грушевського в м. Києві неподалік від приміщення Кабінету Міністрів України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 11 год 20 хв, перевищив владу та своє службове становище за наступних обставин.

25.11.2013 в першій половині дня учасниками акції протесту організовано мирну хода громадян у м. Києві по вул. Грушевського з метою проведення пікетування будівель Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України щодо відставки Уряду, лікування лідера опозиції Тимошенко Ю.В., яка в той час перебувала у місцях позбавлення волі, прийняття законодавства, прийняття законодавства, спрямованого на європейську інтеграцію України.



Близько 09 год 30 хв громадяни у кількості близько 300 осіб розпочали мирну ходу з Європейської площі у напрямку будівлі Кабінету Міністрів України, у ході якої учасники акції протесту тримали державну символіку та висловлювали політичні гасла, не вчиняючи при цьому жодних протиправних дій.

В акції протесту взяли участь, зокрема, Незнановський М.С., Слюз А.Я., Кульба Р.С., Романчак Я.М., Савчук А.В., Кузьма В.Я. та Матяш О.Д., які будь-яких правопорушень, протиправних дії щодо працівників правоохоронних органів участі не вчиняли.

Того ж дня приблизно о 11 год 00 хв командир ПМОП «Беркут» **Кусюк С.М.**, в порушення вимог ст. 5 Конвенції «Про захист прав людини та основних свобод» від 04.11.1950, ст. 9 Міжнародного пакту «Про громадянські та політичні права» від 16.12.1966, ст. 29 Конституції України, ст. 5, п. 9, 10 ст. 11, ст. ст. 12-13 Закону України «Про міліцію», ст. ст. 11, 12, 41, п. 8 ч. 2 ст. 131, 207-213 КПК України, ст. 261-263 КУпАП, діючи умисно, з метою перешкоджання подальшого проведення акцій протесту шляхом залякування учасників цих заходів та інших громадян і в такий спосіб змусити відмовитись надалі брати в них участь, віддав завідомо незаконний наказ через невстановлену досудовим розслідуванням особу з числа працівників спецпідрозділу «Беркут» своєму підлеглому – командирі роти спеціального призначення ПМОП «Беркут» Шевченку Ю.І. (*досудове розслідування щодо якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні*) із застосуванням насильства, зброї, прийомів рукопашного бою та спецзасобів затримати осіб, які брали участь у проведенні мирних акцій протесту на вулиці Грушевського 25.11.2013 та доведено до його відома, що Незнановський М.С., Слюз А.Я., Кульба Р.С., Романчак Я.М., Савчук А.В., Кузьма В.Я. та Матяш О.Д. перебувають на пр. Перемоги у м. Києві, біля буд. № 2 у мікроавтобусі чорного кольору марки «Citroen Jumper».

Діючи на виконання зазначеного завідомо незаконного наказу **Кусюка С.М.**, 25.11.2013 приблизно об 11 год 25 хв, працівники роти спеціального призначення ПМОП «Беркут» під командуванням Шевченка Ю.І. прибули за адресою: м. Київ, пр-т. Перемоги, 2, де діючи умисно, безпідставно, всупереч вимог ст. 5 Конвенції «Про захист прав людини та основних свобод» від 04.11.1950, ст. 9 Міжнародного пакту «Про громадянські та політичні права» від 16.12.1966, ст. 29 Конституції України, ст. 5, п. 9, 10 ст. 11, ст. ст. 12-13 Закону України «Про міліцію», ст. ст. 11, 12, 41, п. 8 ч. 2 ст. 131, 207-213 КПК України, ст. 261-263 КУпАП, застосовуючи фізичне насильство, прийоми рукопашного бою та спеціальні засоби витягнули з мікроавтобуса чорного кольору марки «Citroen Jumper» Незнановського М.С., Слюза А.Я., Кульби Р.С., Романчака Я.М., Савчука А.В., Кузьму В.Я., Матяша О.Д. і безпідставно затримали їх.

При цьому Шевченко Ю.І., діючи на виконання злочинного умислу, на виконання завідомо незаконного наказу **Кусюка С.М.**, явно виходячи за межі наданих йому прав та повноважень, усвідомлюючи злочинний характер своїх дій, безпосередньо керував діями підлеглих міліціонерів, пов'язаними із

перевищенням влади і службових повноважень шляхом застосування фізичного насильства і спеціальних засобів щодо Незнановського М.С., Слюза А.Я., Кульби Р.С., Романчака Я.М., Савчука А.В., Кузьму В.Я., Матяша О.Д., беручи в цих діях активну участь, погоджуючи своєю присутністю і власним прикладом дії підпорядкованих йому працівників спецпідрозділу, контролював та координував їх, подавляючи при цьому разом з ними волю потерпілих до супротиву.

Після затримання зазначених осіб, працівники ПМОП «Беркут», приблизно о 12 год 00 хв, на виконання завідомо незаконної вказівки (наказу, розпорядження) **Кусюка С.М.**, наданої ним з перевищенням влади і наданих йому як працівнику правоохоронного органу службових повноважень, тобто всупереч зазначеним вище вимогам ст. ст. 2, 3, 19, 29, 39 Конституції України від 28.06.1996, ст. ст. 10, 12-14, 20 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990, усвідомлюючи злочинний характер своїх дій, із застосуванням фізичної сили помістили Незнановського М.С., Слюза А.Я., Кульба Р.С., Романчака Я.М., Савчука А.В., Кузьму В.Я. та Матяша О.Д. до спецавтомобіля «ПАЗ», після чого, застосовуючи погрози застосування насильства, доставили до Печерського РУ ГУМВС України в м. Києві, розташованого за адресою: м. Київ, вул. Московська, 30.

Внаслідок таких протиправних дій **Кусюка С.М.**, бійцями роти спеціального призначення ПМОП «Беркут» під час незаконного затримання спричинено фізичну біль Незнановському М.С., Кульбі Р.С., Романчаку Я.М. та Матяшу О.Д., а також тілесні ушкодження:

Савчуку А.В. – у вигляді саден шкіри нижньої губи, по передній поверхні правої гомілки в нижній третині та лівої гомілки в середній третині, які відносяться до легких тілесних ушкоджень (за ознакою тривалості розладу здоров'я);

Слюзу А.Я. – у вигляді синців у правій надключичній ділянці, на зовнішній поверхні лівого плечового суглобу, на внутрішній поверхні правого плеча у верхній третині, на задне-зовнішній поверхні правого ліктьового суглобу, на внутрішній поверхні лівого плеча у верхній третині, на передній його поверхні у середній третині, на зовнішній його поверхні у верхній, середній та у нижній третинах, у лівій підлопатковій ділянці, на лівій боковій поверхні грудної клітки по задне-пахвовій лінії у проекції 6-7 ребер, у поперековій ділянці зліва, у проекції крила правої здухвинної кістки з переходом у здухвинну ділянку, а також садна на задній поверхні лівого ліктьового суглобу, які відносяться до легких тілесних ушкоджень;

Кузьмі В.Я. – у вигляді садна в лобній ділянці зліва, на спинці носа справа у верхній третині, задне-внутрішній поверхні лівого плеча у нижній третині, задне-зовнішній поверхні лівого ліктьового суглобу, лівого передпліччя у верхній третині, правого плеча у нижній третині, на задній поверхні його у нижній третині, правого ліктьового суглобу на передній поверхні правого колінного суглобу, лівого колінного суглобу, на передне-зовнішній поверхні правої гомілки у верхній третині, синців у лобно-скроневій ділянці справа з переходом на волосисту частину голови, на верхній повіці

правого ока, на нижне-зовнішньому квадранті лівої сідниці, які відносяться до легких тілесних ушкоджень.

Таким чином, Кусюк Сергій Миколайович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 365 КК України (в редакції Закону України від 07.04.2011), а саме у перевищенні влади та службових повноважень, тобто в умисному вчиненні працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих йому прав та повноважень, що супроводжувалось насильством, погрозою застосування насильства, застосуванням спеціальних засобів, болісними і такими, що ображають особисту гідність потерпілих, діями.

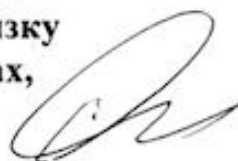
Слідчий в ОВС другого відділу  
Управління з розслідування  
злочинів, вчинених у зв'язку із  
масовими протестами у 2013-2014 роках,  
Державного бюро розслідувань



Максим БАЛИЦЬКИЙ

**ПОГОДЖЕНО**

Прокурор третього відділу  
процесуального керівництва Департаменту  
організації, процесуального керівництва  
досудовим розслідуванням та підтримання  
публічного обвинувачення у кримінальних  
провадженнях про злочини, вчинені у зв'язку  
із масовими протестами у 2013 – 2014 роках,  
Офісу Генерального прокурора



Антон МОРЕНКО

Підозрюваному Кусюку С.М. роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;  
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний \_\_\_\_\_ Кусюк С.М.

« \_\_\_\_ » год. « \_\_\_\_ » хв. « \_\_\_\_ » травня 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:  
**старший слідчий в ОВС другого відділу**  
**Управління з розслідування**  
**злочинів, вчинених у зв'язку із**  
**масовими протестами у 2013-2014 роках,**  
**Державного бюро розслідувань**

**Максим БАЛИЦЬКИЙ**